

Arrest

nr. 290 114 van 12 juni 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. QUESTIAUX
Sint-Quentinstraat 3
1000 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 7 juni 2023 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten van 2 juni 2023.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M. QUESTIAUX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 27 februari 2023 dient de verzoekende partij, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Het EURODAC-onderzoek wijst uit dat de verzoekende partij op 27 januari 2023 een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend in Bulgarije.

1.3. Op 13 april 2023 wordt een terugnameverzoek gericht aan de Bulgaarse autoriteiten.

1.4. Op 20 april 2023 stemmen de Bulgaarse autoriteiten in met de terugname van de verzoekende partij, in toepassing van artikel 18 (1) b van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-Verordening).

1.5. Op 16 mei 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van deze beslissing wordt bevolen bij arrest nr. 289 726 van 1 juni 2023.

1.6. Op 2 juni 2023 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“België is niet verantwoordelijk voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat aan Bulgarije (2) toekomt, met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 18(1)b van de Verordening van het Europees Parlement en de Raad (EU) nr. 604/2013 van 26 juni 2013.

De heer R. (...), M. (...), verder de betrokkene, die staatsburger van Afghanistan is, diende op 27.02.2023 een verzoek om internationale bescherming in. Hij legde daarbij een kopie van zijn taskara met nummer 13991002-65456 voor. De taskara werd afgegeven op 13.01.2021 door de Volksregistratie in Afghanistan. De betrokkene stelt dat hij zijn originele taskara achterliet in Afghanistan. Hij stelt nooit in het bezit geweest te zijn van een paspoort.

Zijn vingerafdrukken werden genomen en verzonden naar de centrale gegevensbank van Eurodac teneinde te worden vergeleken met de vingerafdrukken die in dat systeem met toepassing van artikel 9 en 14 van Verordening 603/2013 werden opgeslagen.

Dit onderzoek leidde tot een treffer die aantoont dat de vingerafdrukken van de betrokkene werden genomen vanwege het indienen van een verzoek om internationale bescherming in Bulgarije op 27.01.2023.

De betrokkene werd gehoord op 12.04.2023. Hij verklaart ongehuwd te zijn en geen kinderen te hebben. Verder verklaart hij geen familie in België of een andere lidstaat te hebben.

De betrokkene stelt ongeveer 5 dagen na de machtsovername door de Taliban uit Afghanistan vertrokken te zijn. Hij reisde door Pakistan en Iran naar Turkije. Hij kwam ongeveer 2 maanden na zijn vertrek uit Afghanistan aan in Turkije en verbleef er ongeveer 13 maanden. Hij reisde de lidstaten in via Bulgarije. Zijn vingerafdrukken werden er genomen op 27.01.2023. De betrokkene stelt dat hij er ongeveer 25 dagen was en opgesloten werd in een opvangkamp. Na ongeveer 25 dagen reisde hij naar Servië waar hij in een open opvangkamp verbleef. Na 20 dagen reisde hij door Bosnië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België. De betrokkene stelt op ongeveer 25.02.2023 (ongeveer 2 dagen voor zijn verzoek om internationale bescherming) aangekomen te zijn in België. We merken op dat de betrokkene tijdens de beschrijving van zijn reisroute aangaf dat België van bij het begin zijn einddoel was. De betrokkene stelt dat zijn vingerafdrukken in Bulgarije onder dwang genomen werden en dat hij hierbij ook geslagen werd. Hij stelt verder dat hij geen verzoek om internationale bescherming deed in Bulgarije.

Op 13.04.2023 werd voor de betrokkene een terugnameverzoek gericht aan de Bulgaarse instanties op basis van artikel 18(1)b van Verordening (EU) nr.604/2013. Op 20.04.2023 stemden de Bulgaarse autoriteiten in met de terugname van de betrokkene met toepassing van artikel 18(1)b van Verordening (EU) nr. 604/2013. De betrokkene is in Bulgarije gekend als: RASULI, Mirvays, '08.05.1988/Afghanistan. Betreffende de bewering dat de betrokkene in Bulgarije werd gedwongen tot het laten registreren van zijn vingerafdrukken benadrukken we dat Verordening 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad

van 26.06.2013 de lidstaten opdraagt de vingerafdrukken te registreren van elke persoon van 14 jaar of ouder die om internationale bescherming verzoekt (artikel 9) en van elke onderdaan van een derde land of staatloze van veertien jaar of ouder die, komende uit een derde land en die door de bevoegde controleautoriteiten van een lidstaat is aangehouden in verband met het illegaal over land, over zee of door de lucht overschrijden van de grens van die lidstaat en die niet is teruggezonden (artikel 14), Het laten nemen van de vingerafdrukken in de gevallen vermeld in artikel 9 en artikel 14 van deze Verordening is derhalve niet vrijblijvend of een vrije keuze, maar een verplichting. Dat de betrokkene derhalve inroept dat hij werd verplicht of werd gedwongen zijn vingerafdrukken te laten registreren kan dan ook niet worden beschouwd als een niet correcte of onmenselijke behandeling door de Bulgaarse autoriteiten.

De betrokkene ontkent dat hij internationale bescherming vroeg in Bulgarije. Hieromtrent merken we op dat de vergelijking van de vingerafdrukken van de betrokkene met de in de Eurodac-databank opgeslagen gegevens leverde een resultaat type "1" met betrekking tot Bulgarije op. Artikel 24(4) van Verordening 603/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26.06.2013 bepaalt dat verzoekers om internationale bescherming worden aangeduid met code "1" na de kenletter(s) van de lidstaat, die de gegevens heeft toegezonden. Dit toont aan dat de betrokkene internationale bescherming vroeg in Bulgarije.

We benadrukken dat betrokkene wel de keuze had om geen verzoek om internationale bescherming in te dienen in Bulgarije en dat, indien hij geen verzoek in Bulgarije wou indienen, de mogelijkheid had om het grondgebied van Bulgarije weer te verlaten. Daarnaast merken we tevens op dat Bulgarije de Conventie van Geneve van 1951 ondertekende en partij is bij het EVRM en dat er geen enkele aanleiding is om aan te nemen dat de Bulgaarse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielpcedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU niet zouden respecteren. Op basis van artikel 12(1)a van Richtlijn 2013/32/EU kan er dan ook van worden uitgegaan dat Bulgaarse de betrokkene voldoende heeft ingelicht over de te volgen procedure en over zijn rechten en verplichtingen tijdens de procedure in een taal die de betrokkene begrijpt of waarvan redelijkerwijze kan worden uitgegaan dat betrokkene deze begrijpt op basis van artikel 12(1)a van Richtlijn 2013/32/EU.

Verordening (EU) nr. 604/2013 is een onderdeel van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, dat is uitgedacht in een context waarin kan worden aangenomen dat alle staten die aan dit stelsel deelnemen, de grondrechten eerbiedigen, waaronder de rechten die de Conventie van Geneve van 1951 of het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) als grondslag hebben, en dat er in dat opzicht wederzijds vertrouwen tussen de lidstaten kan bestaan. Er moet dan ook worden aangenomen dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement en de verdragsverplichtingen voortkomende uit de Conventie van Genève en het EVRM nakomen. Het is in deze context dat in Verordening (EU) nr. 604/2013 de criteria en de mechanismen werden vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming. Dit betekent dat een verzoeker niet vrij een lidstaat kan kiezen en de persoonlijke appreciatie van een lidstaat of de enkele wens in een bepaalde lidstaat te kunnen blijven op zich geen grond zijn voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule van Verordening (EU) nr. 604/2013.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie oordeelde in zijn uitspraak van 21.12.2011 in de gevoegde zaken C411/10 en C-493/10 dat niet wordt uitgesloten dat de werking van het asielstelsel in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt waardoor het risico bestaat dat verzoekers, na overdracht aan die lidstaat, in een situatie belanden die strijdig is met artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (EVRM) of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (EU-Handvest). Volgens het Hof volgt daaruit niet dat elke schending van een grondrecht door de verantwoordelijke lidstaat gevolgen heeft voor de verplichtingen van de andere lidstaten betreffende het naleven en toepassen van Verordening (EG) nr. 343/2003. Het Hof oordeelde wel dat de andere lidstaten geen verzoekers mogen overdragen aan de verantwoordelijke lidstaat onder de bepalingen van Verordening (EG) nr. 343/2003 indien zij niet onkundig kunnen zijn van het feit dat fundamentele tekortkomingen met betrekking tot procedures inzake asiel en internationale bescherming en de onthaal- en opvangvoorzieningen voor verzoekers in die lidstaat aannemelijk maken dat de verzoeker door overdracht aan die lidstaat een risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Elke lidstaat is dan ook gehouden te onderzoeken of een overdracht aan een andere lidstaat zou kunnen leiden tot een reëel risico op blootstelling aan omstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest. Hieromtrent wijzen we erop dat het aan de betrokkene toekomt om op grond van concrete feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat hij door een overdracht aan

Bulgarije een reëel risico loopt op blootstelling aan omstandigheden die een schending zouden kunnen zijn van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna EHRM) oordeelde dat een verwijdering door een lidstaat aan een andere lidstaat een probleem betreffende artikel 3 van het EVRM kan inhouden indien er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de betrokkene in de ontvangende lidstaat een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan omstandigheden die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM.

Het EHRM stelde dat de te verwachten gevolgen van een verwijdering dienen te worden onderzocht rekening houdende met de algemene situatie in die lidstaat en met de omstandigheden die eigen zijn aan de situatie van de over te dragen persoon. Hieromtrent wensen we op te merken dat het EHRM tevens oordeelde dat de omstandigheden in het kader van de Dublin-Verordening in de ontvangende lidstaat een zeker niveau van hardheid moeten kennen om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen (Mohammed v. Oostenrijk, nr. 2283/12, 6 juni 2013).

Het komt aan de betrokkene toe aannemelijk te maken dat er in Bulgarije sprake is van aan het systeem gerelateerde tekortkomingen wat de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en de opvangvoorzieningen betreft zodoende dat niet langer mag worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel.

De Bulgaarse instanties stemden op 20.04.2023 in met de terugname van de betrokkene met toepassing van artikel 18(1)b van Verordening (EU) nr. 604/2013: "De verantwoordelijke lidstaat is verplicht b) een verzoeker wiens verzoek in behandeling is en die een verzoek in een andere lidstaat heeft ingediend of die zich zonder verblijfstitel ophoudt in een andere lidstaat, volgens de in de artikelen 23, 24, 25 en 29 bepaalde voorwaarden terug te nemen".

Hieromtrent verwijzen we ook naar artikel 18(2), §1 van Verordening (EU) nr. 604/2013 : "In alle in lid 1, onder a) en b), bedoelde omstandigheden behandelt de verantwoordelijke lidstaat het verzoek om internationale bescherming of rondt hij de behandeling van het verzoek af". Dit betekent dat de betrokkene in Bulgarije een verzoek om internationale bescherming indiende en dat dit verzoek nog hangende is. De Bulgaarse instanties zullen na overdracht het onderzoek van het verzoek van de betrokkene kunnen hervatten. Ze zullen dit verzoek om internationale bescherming afronden en de betrokkene niet verwijderen naar zijn land van herkomst of land van gewoonlijk verblijf zonder een volledig en gedegen onderzoek van dit verzoek om internationale bescherming. De betrokkene zal gemachtigd zijn te verblijven in Bulgarije in zijn hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming en de door de wet voorziene bijstand en opvang verkrijgen.

We wijzen erop dat Bulgarije partij is bij de Conventie van Genève van 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 1967 en bij het EVRM. Er kan derhalve van worden uitgegaan dat de Bulgaarse instanties het beginsel van non-refoulement alsmede de andere verdragsverplichtingen voortkomende uit de Conventie van Genève en het EVRM naleven. Bulgarije onderwerpt beschermingsverzoeken aan een Individueel onderzoek en kent de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming toe aan personen die voldoen aan de in de regelgeving voorziene voorwaarden. Er is geen enkele aanleiding om aan te nemen dat de Bulgaarse autoriteiten de minimumnormen inzake de asielprocedure en inzake de erkenning als vluchteling of als persoon die internationale bescherming behoeft, zoals die zijn vastgelegd in de Europese richtlijnen 2011/95/EU en 2013/32/EU, niet zouden respecteren.

Tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 12.04.2023 in België werd aan de betrokkene gevraagd vanwege welke specifieke reden(en) hij besloot om in België om internationale bescherming te verzoeken en of hij met betrekking tot omstandigheden van opvang of van behandeling redenen heeft die volgens hem verzet tegen een overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat in het kader van Verordening (EU) nr. 604/2013 rechtvaardigen. De betrokkene stelt dat mensen hem vertelden dat België een goed land is dat de mensenrechten respecteert. Hij stelt dat hij dit ook gezien heeft nu hij hier is aangekomen. De betrokkene stelt zich verder te verzetten tegen een overdracht naar Bulgarije omdat hij stelt mishandelt te zijn door de Bulgaarse politie toen hij in Bulgarije was. Hij stelt dat de Bulgaarse politie hem in elkaar sloeg en daarbij zijn arm gebroken werd. Hij stelt hiervoor in behandeling te zijn in België en legt hierbij medische documenten voor uit België.

We wensen te verwijzen naar het In 2023 geactualiseerde AIDA-rapport over de situatie van verzoekers om internationale bescherming in Bulgarije (Nana Savova, Director, Refugee and Migrant Legal Programme, Bulgarian Helsinki Committee , "Asylum Information Database — Country Report: Bulgaria

— 2022 update"), dat in het kader van het mede door de "European Council on Refugees and Exiles" (ECRE) gecoördineerde project "Asylum Information Database" werd gepubliceerd. Het rapport is te vinden op <https://asylumineurope.org/reports/country/croatia/> en een kopie van dit rapport wordt toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene.

Verder wensen we te verwijzen naar de factsheet "Information on procedural elements and rights of applicants subject to a Dublin transfer to Bulgaria" die door de Bulgaarse autoriteiten op 20.04.2023 werd opgesteld en die eind april 2023 op de website van de EUAA werd gepubliceerd. Deze factsheet kwam op Europees niveau tot stand in het kader van de Roadmap for improving the implementation of transfers under the Dublin III Regulation, die op 29.11.2022 in het Strategisch Comité immigratie, grenzen en asiel (SCIFA) van de Raad van de Europese Unie werd bekrachtigd. In de roadmap werd vastgesteld dat er behoefte is aan objectieve en neutrale informatie inzake opvang- en detentieomstandigheden en de asielpcedure in de lidstaten, die gebruikt kan worden als referentie bij transferbesluiten en in het kader van beroepsprocedures voor de nationale rechter. Om aan deze behoefte te voldoen, stelden de Europese Commissie en het EUAA gezamenlijk een template op aan de hand waarvan de lidstaten relevante informatie kunnen verstrekken over de toepasselijke rechtsbepalingen en de praktische uitvoering ervan. De reikwijdte van het document beperkt zich tot de regelgeving en voorwaarden die van toepassing zijn voor verzoekers om internationale bescherming en andere personen die in het kader van de Dublinverordening aan een andere lidstaat worden overgedragen. De factsheet is te vinden op <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/dublin-procedure> en een kopie ervan wordt toegevoegd aan het administratief dossier. We benadrukken dat het om een actueel document gaat dat regelmatig zal worden bijgewerkt door de Bulgaarse autoriteiten.

Tot slot verwijzen we ook naar een verslag van een werkbezoek van onze diensten aan het Bulgaarse Agentschap voor Vluchtelingen (SAR) op 09.02.2023. Het bezoek had als doel de contacten met de Bulgaarse autoriteiten inzake Dublin te bevorderen en aanvullende informatie te bekomen betreffende de toegang tot de procedure en de opvangvoorzieningen na een overdracht onder de bepalingen van Verordening (EU) nr. 604/2013 (verslag wordt toegevoegd aan het administratief dossier).

De betrokkene stelde dat hij naar België kwam omdat hij het een goed land is dat de mensenrechten respecteert. Tijdens zijn reisroute verklaarde hij dat hij België als doel voor ogen had. Het komt betrokkene hierbij niet toe om zelf te bepalen in welk land zijn asielaanvraag dient te worden behandeld. Dat de betrokkene België als een goed land dat mensenrechten respecteert, ziet en België als zijn uiteindelijke reisbestemming zag, doet geen afbreuk aan de verantwoordelijkheid van Bulgarije. Verordening 604/2013 omvat de bepalingen ter vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat en de persoonlijke voorkeur voor een bepaalde lidstaat is geen criterium ter vaststelling van de verantwoordelijke lidstaat. In dit verband wijzen we er nogmaals op dat Bulgarije, net als België, partij is bij de Conventie van Genève van 1951, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 1967 en bij het EVRM. Er kan derhalve van worden uitgegaan dat de Bulgaarse instanties de verdragsverplichtingen voortkomende uit de Conventie van Genève en het EVRM naleven. In het dossier zijn geen elementen aanwezig op basis waarvan moet worden vastgesteld dat dat niet zo zou zijn. Voorts herhalen we dat in Verordening (EU) nr. 604/2013 de criteria en de mechanismen werden vastgelegd om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming en dat dit betekent dat een verzoeker niet vrij een lidstaat kan kiezen en de persoonlijke appreciatie van een lidstaat of de enkele wens in een bepaalde lidstaat te kunnen blijven op zich geen grond zijn voor de toepassing van de soevereiniteitsclausule van Verordening (EU) nr. 604/2013.

Verzoekers die aan Bulgarije worden overgedragen in het kader van de Dublinprocedure worden in het algemeen niet met obstakels geconfronteerd wat toegang tot het grondgebied betreft. Voorafgaand aan de overdracht brengt het SAR (het State Agency for Refugees, het voor de opvang verantwoordelijke agentschap) de grenspolitie op de hoogte van de overdracht en van de plaats waar de persoon moet worden opgevangen. Als er een lopende procedure om internationale bescherming is of de procedure werd stopgezet omdat de persoon was verdwenen, wordt de betrokkene overgebracht naar een SAR-opvangcentrum. Als er na een onderzoek ten gronde reeds een definitieve beslissing werd genomen, kan de betrokkene na overdracht naar een detentiefaciliteit worden overgebracht. Personen in deze situatie worden dan als illegale migranten beschouwd (AIDA-rapport, blz. 46, 71). We merken op dat uit het akkoord van de Bulgaarse autoriteiten op basis van art. 18(1)b blijkt dat de procedure van de betrokkene nog lopende is en hij zal derhalve niet onder deze situatie vallen. Als de procedure om internationale bescherming van een persoon werd stopgezet omdat hij was verdwenen, en deze persoon later wordt overgedragen aan Bulgarije in het kader van de Dublinprocedure, moet de procedure worden heropend, tenzij er nog geen beslissing ten gronde in absentia werd genomen (AIDA-rapport, blz. 45, 71). Personen

die aan Bulgarije worden overgedragen en van wie de procedure kan worden heropend, worden doorgaans ondergebracht in opvangcentra op hun verzoek en afhankelijk van de bezettingsgraad van de centra (AIDA-rapport, blz. 71). Indien een persoon verdween en de procedure in Bulgarije werd stopgezet, zoals het geval kan zijn bij personen die in het kader van de Dublinprocedure worden overgedragen aan Bulgarije, kan de materiële opvang worden ingetrokken (AIDA-rapport, blz. 72-73). Hieromtrent wensen we op te merken dat Richtlijn 2013/33/EU, de Opvangrichtlijn, en meer bepaald artikel 20(1)a van deze richtlijn, erin voorziet dat lidstaten materiële opvangvoorzieningen in uitzonderlijke en naar behoren gemotiveerde gevallen kunnen intrekken indien een verzoeker de door de bevoegde instanties vastgestelde verblijfplaats verliet zonder deze instanties op de hoogte te stellen. We zijn van oordeel dat een dergelijke maatregel niet kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest. De directie van de opvangcentra beslist of een persoon al dan niet opvang krijgt en de betrokkene kan tegen een weigering beroep aantekenen en kan daarbij rechtsbijstand krijgen (AIDA-rapport, blz. 72-73). Volgens de factsheet van de Bulgaarse autoriteiten wordt bij een overdracht op basis van een overnameakkoord de procedure om internationale bescherming gestart vanaf de registratie van de persoon. De registratie kan plaatsvinden op de luchthaven bij aankomst of in een SAR-opvangcentrum. Bij een overdracht op basis van een terugnameakkoord wordt de procedure heropend wanneer de verzoeker daarom vraagt. Er wordt geen noemenswaardige vertraging gemeld bij registratie (factsheet, blz. 6; verslag werkbezoek, blz. 4). Overdrachten vinden uitsluitend plaats via de luchthaven van Sofia (verslag werkbezoek, blz. 6). Verzoekers krijgen bij aankomst in Bulgarije na overdracht schriftelijke informatie van de politie over toegang tot de procedure (factsheet, blz. 7). Na overdracht worden de verzoekers er door de grenspolitie schriftelijk van in kennis gesteld dat zij zich naar het registratie- en opvangcentrum van het SAR in Sofia moet begeven om opvang te krijgen en met het oog op verdere stappen voor de procedure om internationale bescherming (factsheet, blz. 1). De Bulgaarse autoriteiten gaven in hun in april 2023 gepubliceerde factsheet uitdrukkelijk aan dat alle verzoekers die in het kader van de Dublinverordening aan Bulgarije worden overgedragen, worden ondergebracht in het opvangcentrum in Sofia (factsheet, blz. 1). Er wordt door de Bulgaarse autoriteiten geen melding gemaakt van capaciteitsproblemen. We merken op dat eind 2022 in het opvangcentrum van Sofia, waar verzoekers na overdracht naartoe worden gebracht, slechts 1047 van de 2060 opvangplaatsen bezet waren (AIDA-rapport, blz. 75), en de bezetting derhalve ver onder de maximumcapaciteit van het opvangcentrum lag. In het AIDA-rapport wordt gesteld dat overbevolking in de opvangcentra kon worden vermeden doordat veel Afghanen, die de tweede grootste groep verzoekers vormen, niet in Bulgarije blijven, maar doorreizen (AIDA-rapport, blz. 14). In het rapport wordt gesteld dat de erkenningsgraad voor deze groep verzoekers stijgt (AIDA-rapport, blz. 66) en dit in de toekomst tot capaciteitsproblemen inzake opvang zou kunnen leiden (AIDA-rapport, blz. 14). De aanname dat Afghaanse verzoekers er in de toekomst meer voor zouden kunnen kiezen om in Bulgarije en derhalve in het Bulgaarse opvangnetwerk te blijven is louter hypothetisch en een dergelijke ontwikkeling werd tot op heden nog niet vastgesteld. Ondanks een hogere beschermingsgraad voor Afghaanse verzoekers in 2022 (49%) bleef de overgrote meerderheid van hen (95%) Bulgarije verlaten (AIDA-rapport, blz. 66).

Volgens het AIDA-rapport werd de afgelopen jaren door het SAR meegedeeld dat de opvangcapaciteit 5160 plaatsen bedroeg. In december 2022 heeft de nieuwe directie van het agentschap meegedeeld dat de daadwerkelijke capaciteit 3931 plaatsen bedraagt, aangezien de overige plaatsen niet geschikt zijn (AIDA-rapport, blz. 14). Van de 3931 geschikte plaatsen waren er in december 2022 2412 ingenomen, d.w.z. 61% (AIDA-rapport, blz. 79). Het AIDA-rapport meldt dat kwetsbare personen steeds toegang hebben tot voeding en opvang en dat voor de overige verzoekers deze toegang afhankelijk is van de capaciteit en beschikbaarheid (AIDA-rapport, blz. 45). SAR-deskundigen maken gebruik van bepaalde tools ten behoeve van kwetsbare personen en maken in dat verband onder meer gebruik van richtlijnen van het EUAA (factsheet, blz. 3-4). Uit het rapport blijkt dat de opvangcapaciteit onder druk kan komen te staan door het hoge aantal aankomsten in het land, maar dat veel personen Bulgarije verlaten en naar andere landen doorreizen (AIDA-rapport, blz. 15).

De Bulgaarse wetgeving bepaalt dat verzoekers toegang moeten hebben tot opvang vanaf hun registratie door het SAR. Het AIDA-rapport verduidelijkt in welke procedures het recht van opvang van toepassing is en verduidelijkt dat bij een volgend verzoek en voor personen voor wie in Bulgarije een Dublinonderzoek loopt (waarbij Bulgarije nagaat of een andere lidstaat verantwoordelijkheid draagt), niet wordt voorzien in toegang tot materiële opvangvoorzieningen. Er wordt echter op geen enkele wijze aangegeven dat personen die in het kader van de Dublinprocedure aan Bulgarije worden overgedragen, als categorie systematisch worden uitgesloten van de opvang (AIDA-rapport, blz. 69-70). Dat de toegang tot door de overheid geregelde voeding en opvang enkel gewaarborgd zou zijn voor kwetsbare verzoekers (blz. 45), impliceert onzes inziens niet dat personen die geen kwetsbaar profiel hebben systematisch geen toegang

zouden krijgen tot opvang en er moet worden aangenomen dat zij bij overdracht risico lopen van een behandeling die een schending vormt van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest. In het AIDA-rapport wordt vermeld dat er in 2022 grote moeilijkheden werden gerapporteerd om niet-kwetsbare verzoekers na overdracht in een opvangcentrum onder te brengen. Als redenen werden hiervoor het hogere aantal aankomsten en de verminderde opvangcapaciteit genoemd (blz. 46). We merken op dat in het AIDA-rapport meermaals wordt aangegeven dat er geen sprake was van overbevolking in de opvangcentra en dat veel personen die in Bulgarije aankomen snel doorreizen (blz. 14, 15, 71, 75, 76, 79). Ook in de factsheet van de Bulgaarse autoriteiten wordt geen melding gemaakt van capaciteitsproblemen op het gebied van opvang. Het aantal overdrachten aan Bulgarije is beperkt: volgens het AIDA-rapport werden in 2022 202 personen aan Bulgarije overgedragen (blz. 45). Er wordt niet aangegeven bij hoeveel overdrachten de betrokkenen geen toegang kregen tot de materiële opvangvoorzieningen. We stellen vast dat op basis van de genoemde bronnen op geen enkele wijze kan worden vastgesteld dat personen die in het kader van de Dublinverordening aan Bulgarije worden overgedragen, systematisch de toegang tot opvang wordt ontzegd. We merken ook op dat de informatie met betrekking tot capaciteitsproblemen bij de opvang van personen die in het kader van de Dublinverordening aan Bulgarije worden overgedragen afkomstig is uit een document van het SAR van 26.02.2023. Het feit dat het SAR dit op 26.02.2023 rapporteerde impliceert niet dat deze informatie op het ogenblik van de rapportage nog actueel was. Er wordt duidelijk gesteld dat de rapportage betrekking had op het jaar 2022. Er kan niet zonder meer worden aangenomen dat de situatie medio 2023 nog hetzelfde zou zijn, des te meer daar de Bulgaarse autoriteiten in de factsheet van april 2023 expliciet hebben aangegeven dat alle personen die aan Bulgarije worden overgedragen naar het opvangcentrum in Sofia worden gebracht (factsheet, blz. 1).

Het State Agency for Refugees (SAR) is de verantwoordelijke instantie voor opvang. De Bulgaarse wetgeving bepaalt dat verzoekers toegang moet hebben tot opvang vanaf hun registratie door het SAR. Het recht van opvang is van toepassing op verzoekers in de Dublin-, versnelde en gewone procedure (AIDA-rapport, blz. 69). De opvangomstandigheden in Bulgarije blijven bijzonder moeilijk op het gebied van infrastructuur en materiële opvangomstandigheden. Het rapport stelt dat in sommige gevallen basisvoorzieningen ontbreken, onder meer met betrekking tot hygiëne (AIDA-rapport, blz. 15). Verzoekers krijgen bij aankomst in het opvangcentrum bedlinnen en een pakket voor persoonlijke verzorging (factsheet, blz. 1). In het rapport wordt aangegeven dat sinds mei 2022 alle opvangcentra op regelmatige basis worden gedesinfecteerd (AIDA-rapport, blz. 15, 77). Sinds 2022 worden per dag drie maaltijden uitgedeeld aan de verzoekers. Klachten over de kwantiteit en kwaliteit van het voedsel komen regelmatig voor (AIDA-rapport, blz. 72). De veiligheid in de opvangcentra is een groot punt van zorg. In dat verband stelt het rapport dat de Bulgaarse autoriteiten in 2022 hun inspanningen hebben opgevoerd om de veiligheid in de opvangcentra te verbeteren. Zo voert het SAR sinds 2022 maandelijks veiligheidscontroles uit en zorgt het ook voor gerichte controles in geval van specifieke klachten (AIDA-rapport, blz. 78). In 2022 heeft de nieuwe directie van het SAR duidelijkheid verschaft over het werkelijke aantal plaatsen dat geschikt wordt geacht voor opvang (AIDA-rapport, blz. 14).

De betrokkene stelt zich te verzetten tegen een overdracht naar Bulgarije. Hij verklaart dat hij door de Bulgaarse politie aangehouden werd en dat hij geslagen werd. Hij stelt zo hard geslagen geweest te zijn dat zijn arm gebroken werd. De betrokkene werd in Bulgarije nadien naar een gesloten centrum gebracht. De betrokkene legt hierbij medische documenten voor van de Belgische instanties het Rode Kruis, Fedasil en de dienst radiologie van het ziekenhuis St-Jean in Brussel.

Betreffende een overdracht naar Bulgarije in het kader van Verordening 604/2013 verklaarde de betrokkene dat hij gedurende zijn verblijf in Bulgarije slecht behandeld werd en hij stelde in dit verband dat hij geslagen werd door de politie. Echter benadrukken we dat betrokkene hierbij tevens ook verklaarde dat dit incident plaatsvond in de context van de registratie van zijn vingerafdrukken in Bulgarije omwille van het feit dat hij verzet toonde tegen deze verplichte registratie. Aangezien de betrokkene verklaart dat zijn vingerafdrukken gedwongen afgenomen werden en dat hij geen verzoek om internationale bescherming wilde indienen in Bulgarije, kan worden besloten dat deze vermeende feiten zich afspeelden binnen de context van de grenscontrole, waar personen zich met alle macht pogen te onttrekken aan controle en registratie en snel willen verder trekken. Dit wordt ook geduid door de verklaringen van betrokkene dat hij geen vrije keuze had om zijn vingerafdrukken te laten registreren wat tevens ook aantoonde dat betrokkene enige vorm van verzet toonde tegen de verplichte registratie van zijn vingerafdrukken in Bulgarije. Binnen deze context kan het gebruik van dwang in bepaalde omstandigheden gerechtvaardigd zijn. Artikel 3 van het EVRM waarborgt het recht op onaantastbaarheid van het lichaam en de lichamelijke integriteit en het geweldsmonopolie van de politie staat in delicaat evenwicht met deze individuele grondrechten. Van de politie mag derhalve worden verwacht dat geweld

slechts wordt toegepast binnen de grenzen van proportionaliteit, subsidiariteit en redelijkheid. Dit impliceert onder meer dat het gebruik van dwang of geweld evenredig moet zijn met het te bereiken doel en moet worden overwogen of het doel niet met een ander minder ingrijpend middel kan worden bereikt. Uit de verklaringen van de betrokkene en de elementen van het dossier kan volgens ons niet worden besloten dat de bovenvermelde fundamentele beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en redelijkheid in het geval van de betrokkene door de Bulgaarse instanties met voeten werden getreden. Verder wijzen we er op dat de betrokkene, indien hij van oordeel was dat hij onheus werd behandeld door de Bulgaarse instanties, een klacht kon indienen bij de bevoegde instanties. Uit de verklaringen van de betrokkene en de elementen van het dossier blijkt geenszins dat de betrokkene in de onmogelijkheid verkeerde verhaal te halen bij de bevoegde instanties.

Betrokkene legt bij deze verklaring enkele medische documenten voor. We merken op dat op het document van het Rode Kruis dd. 03.03.2023 verwezen wordt naar het feit dat de betrokkene geslagen werd en 2 maanden in Hongarije geweest zou zijn en dat hij sindsdien niet meer in staat is zijn arm te plooiën. Er wordt niet verwezen naar Bulgarije. We merken op dat tijdens het gehoor de betrokkene zijn reisroute uitlegde en Hongarije niet vermeldde. Er staat eveneens dat de betrokkene Pashtou spreekt en dat de informatie met behulp van een tolk verzameld werd. De betrokkene legt bewijs voor dat zijn arm gebroken was, maar het is voor ons aan de hand van deze informatie onduidelijk of de feiten zich afspeelden in Hongarije of in Bulgarije.

Het rapport maakt melding van problemen in verband met de toegang tot de procedure aan de Bulgaarse grens, grootschalige pushbacks en fysiek en verbaal geweld aan de grens (AIDA-rapport, biz. 12). In 2022 heeft het Bulgaarse Helsinki Committee met financiering van de UNHCR wekelijkse monitoringsbezoeken gebracht aan de Turkse grens en ad-hoc bezoeken gehouden op de luchthaven van Sofia (AIDA-rapport, blz. 27). Er kan niet worden ontkend dat er zorgwekkende situaties aan de grenzen werden en worden gerapporteerd. Dit leidt ons inziens echter niet tot de conclusie dat de Bulgaarse procedure tot het bekomen van internationale bescherming en de structuren betreffende opvang van en bijstand aan verzoekers om internationale bescherming worden gekenmerkt door systeemfouten in de zin van artikel 3(2) van Verordening (EU) nr. 604/2013, en dat verzoekers die in het kader van die verordening aan Bulgarije worden overgedragen systematisch het risico lopen aan dergelijke situaties te worden blootgesteld en in een met artikel 3 van het EVRM strijdige situatie terecht te komen. We wijzen erop dat de betrokkene zich in een situatie bevindt die geenszins te vergelijken is met de situatie van personen die het voorwerp kunnen uitmaken van pushbacks en teruggedrijvingen: de betrokkene zal overeenkomstig de bepalingen van Verordening (EU) nr. 604/2013 aan Bulgarije worden overgedragen, nadat de Bulgaarse instanties daarmee instemden. De betrokkene zal naar Bulgarije terugkeren in zijn hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming en aanspraak kunnen maken op de aan die hoedanigheid verbonden rechten.

De toegang tot de procedure verloopt zeer moeilijk aan de grens. Slechts een heel klein percentage heeft rechtstreeks toegang tot de procedure en opvang zonder eerst in detentie te worden geplaatst. Duidelijke verbetering is wel waargenomen bij de registratie van verzoeken om internationale bescherming op het grondgebied van personen die zich rechtstreeks aan een SAR-centrum aanmelden. In het verleden werd in dergelijke situaties registratie van het verzoek geweigerd (AIDA-rapport, blz. 12, 30).

De duur van de procedure is in 2022 teruggelopen naar 6 maanden en de gemiddelde duur genomen over het jaar bedroeg 3 tot 6 maanden. De algemene termijn van zes maanden om een beslissing te nemen over een verzoek werd geen enkele keer overschreden (AIDA-rapport, blz. 31). Het rapport stelt verder dat de normen tijdens de procedure en de kwaliteit van de procedure erop vooruit zijn gegaan, waardoor de erkenningsgraden zijn gestegen (AIDA-rapport, blz. 13). Tegen een negatieve beslissing kan opschortend beroep worden aangetekend binnen de 14 dagen, bij de regionale bestuurlijke rechtbanken, en in de praktijk 'Aid deze termijn voldoende voor verzoekers om rechtsbijstand in te winnen en een beroep voor te bereiden en in te dienen (AIDA-rapport, blz. 36). Het Agentschap verstrekt informatie aan de verzoekers hoe en waar zij rechtsbijstand kunnen bekomen (verslag werkbezoek, blz. 6). De effectiviteit van de rechterlijke toetsing is sterk verbeterd (AIDA-rapport, blz. 37). In het AIDA-rapport wordt melding gemaakt van moeilijkheden met betrekking tot onder meer de betekening van convocaties voor het gehoor en de kwaliteit van het gehoor AIDA-rapport, (AIDA-rapport, blz. 3334). Er kan echter niet worden vastgesteld dat het om systematische tekortkomingen gaat.

Volgens het AIDA-rapport zijn er in de praktijk tolken beschikbaar voor het gehoor (AIDA-rapport, blz. 33). De Bulgaarse wetgeving voorziet in de verplichte aanwezigheid van een tolk bij het gehoor en de mogelijkheid is aanwezig om een interviewer van hetzelfde geslacht te vragen. Het rapport stelt dat er ook

in 2022 aanhoudende problemen waren in verband met de beschikbaarheid van de tolken en de kwaliteit van de vertolking. Voor sommige talen zijn er te weinig tolken beschikbaar (AIDA-rapport, blz. 34). Dit betekent echter niet dat verzoekers systematisch geen toegang zouden hebben tot een tolk. De Bulgaarse autoriteiten verklaarden tijdens het werkbezoek van onze diensten dat in elke fase van de procedure in bijstand door een tolk wordt voorzien, indien de betrokkene dat wenst. Ook in geval van minder frequente talen wordt naar een tolk gezocht. Personen die als tolk wensen te werken, kunnen inschrijven op een aanbesteding en dienen daarbij aan de vereisten van de opdrachtgever te voldoen. De tolken sluiten een contract af met het SAR en er werd bijvoorbeeld een contract afgesloten met een extern vertaalbureau. In de periode van het bezoek van onze diensten werd een nieuwe aanbesteding voor vertaalbureaus gepubliceerd. Sinds 01.03.2022 is ook een aantal tolken via EUAA aan het werk. Indien voor een bepaalde taal geen tolk kan worden gevonden, ook niet via het vertaalbureau, nemen de Bulgaarse autoriteiten contact op met het EUAA. De opleiding van tolken gebeurt ook via EUAA en werd mede gefinancierd door de Norwegian Financial Mechanism 2014-2021' (verslag werkbezoek, blz. 6).

Verzoekers kunnen vanaf drie maanden na het indienen van hun verzoek om internationale bescherming werken. Verzoekers kunnen een vergunning krijgen die toegang geeft tot verschillende soorten van arbeid en sociale voordelen, zoals werkloosheidsbegeleiding. In de wet is ook bepaald dat verzoekers toegang hebben tot beroepsopleiding. Door de taalbarrière en de moeilijke economische situatie in het land is het in de praktijk echter moeilijk voor verzoekers om werk te vinden (AIDA-rapport, blz. 79-80).

Verzoekers kunnen in detentie worden geplaatst ten behoeve van de procedure. Deze praktijk is echter beperkt: in 2022 werden slechts 39 verzoekers in deze context in detentie geplaatst. Verzoekers worden in de meeste gevallen na het doen van hun verzoek in detentie geplaatst totdat de persoonlijke registratie heeft plaatsgevonden. De meeste personen dienen een verzoek om internationale bescherming in vanuit detentiecentra (AIDA-rapport, blz. 87-88). De wet bepaalt dat binnen de drie dagen registratie moet plaatsvinden en er worden geen noemenswaardige vertragingen gerapporteerd op dit gebied. Verzoekers worden in deze context doorgaans na zes werkdagen of vier kalenderdagen vrijgelaten uit detentie, wat een kleine daling inhoudt tegenover 2021 AIDA-rapport, (AIDA-rapport, blz. 29). De directie van de gesloten centra controleren maandelijks of de gronden voor vasthouding nog aanwezig zijn (factsheet, blz. 9).

We beamen dat het AIDA-rapport ook kritische bemerkingen plaatst bij bepaalde aspecten van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en de opvang in Bulgarije. We zijn echter van oordeel dat deze tekortkomingen niet kunnen worden gelijkgesteld met een systemisch en structureel falen en bezwaarlijk kan worden gesteld dat de Bulgaarse instanties algeheel falen in het bieden van opvang en bijstand en het toegang verlenen tot de procedure voor het bekomen van internationale bescherming.

Het wijzen op het feit dat in Bulgarije, net zoals in andere lidstaten, problemen kunnen voorkomen betreffende de behandeling van verzoeken om internationale bescherming en de opvang en begeleiding van verzoekers leidt niet tot de conclusie dat de procedure voor het bekomen van internationale bescherming in Bulgarije in zijn geheel wordt gekenmerkt door systeemfouten zoals begrepen in artikel 3(2) van Verordening (EU) nr. 604/2013 en dat personen die in het kader van Verordening (EU) nr. 604/2013 aan Bulgarije worden overgedragen per definitie in een situatie belanden die kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest.

Het dient te worden benadrukt dat het loutere feit dat de betrokkene zou worden teruggestuurd naar een land waar zijn economische en sociale mogelijkheden minder gunstig zouden zijn dan in België op zich niet voldoende is om een schending van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest aannemelijk te maken. Tevens kan artikel 3 van het EVRM niet zo worden geïnterpreteerd dat het de verdragsluitende lidstaten ertoe zou verplichten om eenieder die zich op hun grondgebied bevindt te voorzien van huisvesting, of om asielzoekers de financiële middelen te verstrekken om hen een bepaalde levensstandaard te garanderen. De vaststelling dat de materiële en sociale levensomstandigheden erop achteruit zouden kunnen gaan bij de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel, is op zich derhalve niet voldoende om een schending van artikel 3 van het EVRM aan te tonen.

In arrest C 163/17 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (het arrest Jawo) stelde het Hof dat de tekortkomingen alleen onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak. Het stelde verder dat deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid

van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en eigen keuzes om terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, een bad nemen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid, of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Tot slot stelde het dat die drempel dus niet wordt bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terecht komt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Het komt aan de betrokkene toe aannemelijk te maken dat er in Bulgarije sprake is van aan het systeem gerelateerde tekortkomingen wat de procedure tot het bekomen van internationale bescherming en de opvangvoorzieningen betreft zodoende dat niet langer mag worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. We stellen vast dat dergelijke elementen in dit dossier niet worden voorgelegd.

Omtrent zijn gezondheidstoestand stelde de betrokkene dat zijn arm gebroken werd in Bulgarije. Hij had hiervoor een afspraak bij een dokter in België en legde hierbij medische documenten voor. De betrokkene stelt dat hij mogelijks geopereerd moet worden. De medische documenten stellen dat de betrokkene zijn rechterelleboog niet verder dan 80° kan buigen waardoor hij voor een orthopedie- en radiologieonderzoek ging in het St-Jean ziekenhuis in Brussel op 03.03.2023. De resultaten van het onderzoek zijn dat er een afwezigheid is van intra-articulaire effusie, een niet-verplaatste transversale breuk van het rechter olecranium en een homogeen botframe. Er werd een conclusie gesteld van een niet-verplaatste transversale breuk van het rechter olecranium. Er werd in de documenten niet meegedeeld welke verdere opvolging noodzakelijk is. Er zijn tot nu toe geen elementen aangebracht die aanleiding geven te besluiten dat redenen betreffende de gezondheidssituatie van de betrokkene een overdracht aan Bulgarije zouden verhinderen of dat redenen van gezondheid bij overdracht zouden leiden tot een risico op blootstelling aan omstandigheden die een schending zouden vormen van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest. Verder zijn er ook geen aanwijzingen dat de betrokkene in zijn hoedanigheid van verzoeker om internationale bescherming in Bulgarije niet de nodige bijstand en zorgen zal kunnen verkrijgen indien nodig en zijn we van oordeel dat de kwaliteit van de medische voorzieningen in Bulgarije van een vergelijkbaar niveau moeten worden geacht als deze in België.

De Bulgaarse nationale wetgeving voorziet in toegang tot dringende medische hulp voor verzoekers. Verzoekers hebben recht op dezelfde gezondheidszorg als eigen onderdanen. In de praktijk ondervinden verzoekers, net als de Bulgaarse bevolking, problemen bij de toegang tot gezondheidszorg, door de povere staat van het Bulgaarse stelsel voor gezondheidszorg, dat met aanzienlijke materiële en financiële tekorten wordt geconfronteerd. Personen die in het kader van de Dublinprocedure aan Bulgarije worden overgedragen, kunnen worden geconfronteerd met vertraging bij de toegang tot het stelsel voor gezondheidszorg na heropening van hun verzoek. In alle opvangcentra wordt in medische basiszorgen voorzien, maar de omvang van deze zorgen hangt af van de beschikbaarheid van dienstverleners. Er is eigen medisch personeel aanwezig of er wordt doorverwezen naar lokale spoeddiensten (AIDA-rapport, blz. 81). Caritas heeft samen met Unicef een mobiele eenheid opgericht met een verpleegster die gezondheidsadvies en medische basiszorgen biedt, en voor een ziekenwagen gezorgd voor vervoer naar faciliteiten voor gezondheidszorg (AIDA-rapport, blz. 81-82). Verzoekers ondergaan een medisch onderzoek bij hun registratie. Bij deze eerste medische controle wordt nagegaan of zij bijzondere behoeften hebben en tot een kwetsbare groep behoren. Personen die geen recht meer hebben op opvang, blijven wel recht hebben op kosteloze gezondheidszorg tijdens hun procedure (factsheet, blz. 2). De auteurs maken melding van factoren die een vlotte en adequate toegang tot gezondheidszorg kunnen belemmeren, maar dit leidt geenszins tot de conclusie dat de toegang tot gezondheidszorg voor verzoekers om internationale bescherming dermate problematisch is dat een overdracht aan Bulgarije een risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest tot gevolg dreigt te hebben.

In verband met gezondheid wensen we ook te verwijzen naar artikel 32 van Verordening (EU) nr. 604/2013. Met toepassing van dit artikel verstrekt de overdragende lidstaat informatie over bijzondere behoeften van over te dragen personen, die in bepaalde gevallen informatie over de fysieke en mentale gezondheidstoestand van de betrokkenen kan omvatten. Het doel is dat na overdracht meteen de adequate medische verzorging of behandeling kan worden gegeven. Ook in dit geval kan de nodige informatie betreffende gezondheidstoestand door middel van de gemeenschappelijke gezondheidsverklaring ("common health certificate"), waar de nodige bijgevoegde stukken aan worden toegevoegd, aan de verantwoordelijke lidstaat worden overgemaakt. De betrokkene maakt niet

aannemelijk dat de verantwoordelijke lidstaat, eens geformeerd door middel van de gemeenschappelijke gezondheidsverklaring, er niet voor zal zorgen dat in de bijzondere behoeften zal worden voorzien. Verder verwijzen we in dit verband ook naar rechtspraak van het EHRM waarin wordt bevestigd dat de overdracht van volwassen alleenstaande asielzoekers, ongeacht of ze mannelijk dan wel vrouwelijk zijn, inclusief asielzoekers die medische behandeling nodig hebben maar niet kritisch ziek zijn, geen aanleiding geeft tot een schending van artikel 3 van het EVRM (EHRM 4 oktober 2016, nr. 30474/14, Ali e.a. v. Zwitserland en Italië).

Verder merken we betreffende het arrest Hof van Justitie in zaak PPU C.K. v. Slovenië (C-578-16, 16.02.2017) op dat hierin wordt gesteld dat het niet kan worden uitgesloten dat de overdracht van een asielzoeker met een bijzonder slechte gezondheidstoestand voor de betrokkene een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest kan inhouden, ongeacht de kwaliteit van de opvang en de zorg die aanwezig zijn in de lidstaat die verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn verzoek. We wensen echter te benadrukken dat dit arrest ook duidelijk vermeldt dat er sprake moet zijn van een reëel en bewezen risico op een aanzienlijke en onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand van de betrokken asielzoeker bij overdracht en dat de autoriteiten van de betrokken lidstaat moeten nagaan of de gezondheidstoestand van de betrokken persoon passend en voldoende kan worden beschermd door de in de Dublin III-verordening bedoelde voorzorgsmaatregelen te treffen. We merken op dat er in dit geval geen sprake kan zijn van een onomkeerbare achteruitgang van de gezondheidstoestand bij overdracht aan Bulgarije en dat er in de vorm van het "common health certificate" kan worden voorzien in de nodige voorzorgsmaatregelen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen en overwegingen dient te worden besloten dat in de gegeven omstandigheden een overdracht van de betrokkene aan Bulgarije niet een niveau van hardheid en ernst vertoont om binnen het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM te vallen.

Gelet op het voorgaande wordt besloten dat niet aannemelijk werd gemaakt dat een overdracht van de betrokkene aan Bulgarije een reëel risico impliceert op blootstelling aan omstandigheden die een inbreuk zouden vormen op artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het EU-Handvest.

Gelet op het voorgaande wordt tevens besloten dat er geen grond is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming door de Belgische instanties met toepassing van artikel 17(1) van Verordening (EU) nr. 604/2013. Hieruit volgt dat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat aan de Bulgaarse autoriteiten toekomt met toepassing van artikel 51/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 18(1)b van Verordening (EU) nr. 604/2013.

De betrokkene is niet in het bezit van de in artikel 2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde binnenkomstdocumenten.

Bijgevolg moet de betrokkene het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(3), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Betrokkene zal teruggeleid worden naar de Bulgaarse autoriteiten."

2. Over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.1. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringende karakter van de vordering tot schorsing van de terugdrijvingsmaatregel wettelijk vermoed. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat dan ook vast.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.2. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.2.1. In een eerste en enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3.2 van de Dublin III-Verordening, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het enig middel wordt onder meer als volgt toegelicht:

“La décision entreprise se fonde sur l'article 18, 1, d du Règlement Dublin III pour conclure que la Bulgarie est responsable du traitement de la demande d'asile de la requérante.

En l'espèce, la Bulgarie ne peut pas être considéré comme l'Etat membre responsable, en raison de la vulnérabilité de la partie requérante.

Les alinéas 2 et 3 de l'article 3.2 du Règlement Dublin III sont libellés comme suit :

« Lorsqu'il est impossible de transférer un demandeur vers l'État membre initialement désigné comme responsable parce qu'il y a de sérieuses raisons de croire qu'il existe dans cet État membre des défaillances systémiques dans la procédure d'asile et les conditions d'accueil des demandeurs, qui entraînent un risque de traitement inhumain ou dégradant au sens de l'article 4 de la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne, l'État membre procédant à la détermination de l'État membre responsable poursuit l'examen des critères énoncés au chapitre III afin d'établir si un autre État membre peut être désigné comme responsable.

Lorsqu'il est impossible de transférer le demandeur en vertu du présent paragraphe vers un État membre désigné sur la base des critères énoncés au chapitre III ou vers le premier État membre auprès duquel la demande a été introduite, l'État membre procédant à la détermination de l'État membre responsable devient l'État membre responsable. »

Cette disposition est une application de la jurisprudence de la Cour EDH en la matière, dont l'arrêt M.S.S. c. Belgique et Grèce ([GC], n° 30696/09 du 21.1.2011) est emblématique, et de l'arrêt N.S. de la Cour de Justice de l'Union européenne (C-411/10 et C-493/10 du 21.12.2011), dont les principes ont encore été précisés ultérieurement, notamment dans l'arrêt Tarakhel c. Suisse (CEDH [GC], n° 29217/12 du 4.11.2014), et l'arrêt C.K. e.a. c. Republika Slovenija (CJUE C-578/16 du 16.2.2017).

Dans l'arrêt Tarakhel, la Cour EDH a souligné que (§104) :

« Dans le cas d'un renvoi « Dublin », la présomption selon laquelle un État contractant « de destination » respecte l'article 3 de la Convention peut donc être valablement réfutée en présence de « motifs sérieux et avérés de croire » que la personne objet de la mesure de renvoi courra un « risque réel » de subir des traitements contraires à cette disposition dans l'État de destination.

L'origine du risque encouru ne modifie en rien le niveau de protection garanti par la Convention et les obligations que celle-ci impose à l'État auteur de la mesure de renvoi. Elle ne dispense pas cet État d'examiner de manière approfondie et individualisée la situation de la personne objet de la mesure et de surseoir au renvoi au cas où le risque de traitements inhumains ou dégradants serait avéré. »

Dans l'arrêt C.K. e.a. c. Republika Slovenija (C-578/16) du 16.2.2017, la Cour de Justice de l'Union européenne a jugé que :

« L'article 4 de la charte des droits fondamentaux de l'Union européenne doit être interprété en ce sens que :

– même en l'absence de raisons sérieuses de croire à l'existence de défaillances systémiques dans l'État membre responsable de l'examen de la demande d'asile, le transfert d'un demandeur d'asile dans le cadre du règlement n° 604/2013 ne peut être opéré que dans des conditions excluant que ce transfert entraîne un risque réel et avéré que l'intéressé subisse des traitements inhumains ou dégradants, au sens de cet article ; »

La Belgique ne peut donc, en vertu du Règlement Dublin III – interprété conformément à la jurisprudence européenne –, transférer un demandeur d'asile vers un Etat où il risque de subir des traitements contraires à l'article 3 CEDH et l'article 4 de la Charte, ayant égard à la situation individuelle de l'intéressé à la lumière de la situation générale existant en l'Etat responsable.

La Bulgarie présente des défaillances systémiques dans l'accueil des demandeurs d'asile ou dans le traitement de ces derniers. Ces différentes informations sont confirmées par le rapport Aida joint au dossier administratif :

- Il y a un taux de reconnaissance très faible pour les personnes originaire d'Afghanistan :

Except for Syrian nationals, over an extended period recognition rates for all other nationalities were below 8% on average. Certain applicants, such as those coming from Afghanistan and Türkiye, were treated discriminatory and their cases were overwhelmingly considered as manifestly unfounded, which resulted in extremely low recognition rates

- Les conditions d'accueil se sont totalement dégradées :

Since 2015, the conditions at national reception centers have been deteriorating, with support limited to accommodation, nutrition and rudimentary medical help without provision of psychological care or assistance. Except Vrazhdebna shelter and the two safe zones for unaccompanied children at the Sofia reception centre, all other SAR shelters and centers during this seven-year period experienced recurring problems regarding infrastructure and material conditions, and in some instances failed to provide even the most basic services, including adequate hygiene products for personal and communal spaces.

- La sécurité dans les centres est problématique

The most serious concern remained the safety and security of asylum seekers accommodated in reception centres. These continue to be seriously compromised due to the presence of smugglers, drug dealers and sex workers who have access to reception centres during the night hours without any interference from the private security staff.

- Les violences à la frontière sont fréquentes et régulières

Access of asylum seekers to the territory remained severely constrained in 2022.

Notwithstanding the increased border control, national authorities remained unable to counteract the human smuggling, neither to provide safe legal channels for those who attempt to enter to claim asylum. The sheer scale of reports about intercepted vehicles transporting irregular migrants made evident that a significant number of people, including in large groups, manage to cross the border, enter the territory, board onto various vehicles, and travel undetected through the country on their exit routes – A1 highway to Serbia and E87 to Romania. If in 2020, 3,487 migrants entered the country, and 10,799 in 2021, in 2022 this figure was of 16,767 individuals. The number of persons who sought international protection increased from 3,525 in 2020, and 10,999 in 2021, to reach 20,407 in 2022 – an increase of 86% compared to 2021

and by 481% compared to 2020. This brought to a dramatic increase of pushback practices. The national monitoring mechanism evaluated the country had established another negative record, with 5,268 alleged pushbacks affecting 87,647 persons.¹¹⁹ Verbal abuse and physical violence, reported since 2015,¹²⁰ as well as the humiliating practices of unlawful detention, strip searches and illegal confiscation of footwear, clothing and other belongings, have reached massive proportions. The situation escalated further after two separate incidents resulted in the death of three police officers. In August two police officers died in Burgas while attempting to stop a bus with 48 migrants onboard, among whom pregnant women and children.¹²¹ In November, a third police officer died after being shot from the opposite side of the borderline while patrolling a stretch of the Bulgarian-Turkish border near the village of Golyam Dervent.¹²² On 30 November the investigative journalists' network Lighthouse published a report¹²³ exposing the pushback practices in Hungary, Croatia, and Bulgaria, which among others was exposed to maintain the so called "black sites" - clandestine detention centres, where refugees and migrants are denied the right to seek asylum, detained unlawfully and held prior to being forced back to Türkiye. Secret footage – that was meant to remain secret - shot in summer showed a dilapidated former patrol dogs' shed in the backyard of Sredets Border Police precinct on Bulgarian-Turkish border, where people were incarcerated in inhuman and degrading conditions, including by keeping them in cages. In December, a Sky News investigation released additional footage of Bulgarian border police allegedly shooting a Syrian man who was on the Turkish side of the border.¹²⁴ Both the Ministry of Interior and the Chief Prosecutor's Office denied the shooting had occurred,¹²⁵ while alleging that on the day in question the border patrol was provoked by stones thrown at them, and that one of the officers was hit in the head

- De nombreuses personnes décident de quitter la Bulgarie en raison des conditions d'accueils en Bulgarie

46% (14,474 persons) of all 31,592 asylum seekers with pending proceedings in 2022¹⁶³ abandoned their procedures in Bulgaria. This was a significant increase compared to 26% in 2021, 39% in 2020, but still lower than 83% in 2019. The usual reasons motivating asylum seekers to abandon their asylum procedures in Bulgaria and abscond were the congested procedures, low recognition rates for some nationalities as well as poor reception conditions.

- Il y a un manque d'interprète compétent

Both at first and second instance, interpretation continued to present shortcomings in 2022, and its quality was often poor and unsatisfactory. Interpretation in determination procedures has remained one of the most serious, persistent and unsolved problems for a number of years. Interpretation is secured only from English, French and Arabic languages, and mainly in the reception centres in the capital Sofia. Interpreters from other key languages such as Kurdish (Sorani or Pehlewani), Pashto, Urdu, Tamil, Ethiopian and Swahili are scarce and largely unavailable. In such cases, as well as in cases when an interpreter from the spoken language is available in another reception centre, the asylum administration organises videoconference interpretation. Communication interruptions and other technical problems are the most common obstacles during interpretation via videoconference. It often creates an environment which does not allow the applicant to present properly his accounts in a detailed and systematic way, thus preventing the case worker from clarifying the relevant facts and circumstances for the decision-making process. The scarce fees paid for interpretation by the asylum agency SAR remain one of main reasons for the lack of proper interpretation during the eligibility interviews at first instance.

The lack of adequate budget for interpretation also affects the translation of written evidence, in cases where written evidence is submitted by applicants. In view of making savings and accelerating the procedure, caseworkers are told to advise the applicants to pay for translation fees of their documents themselves so as to be taken into consideration during the status determination.

- En raison d'un manque de budget, la majorité des demandes de protection internationale n'ont pas accès à un avocat

Since 2013, the Law on Legal Aid provides mandatory legal aid for asylum seekers at all stages of the status determination procedure, sponsored under the state budget¹⁹², though in practice due to lack of funding such is provided only to vulnerable persons with specific needs¹⁹³ upon their explicit request. Amendments to the law in 2020 also entrusted to listed legal aid lawyers the representation of unaccompanied asylum seeking and refugee children both during the procedure, but also after their recognition. The law however does not explicitly provide for legal aid to any other beneficiaries of international or temporary protection. The National Legal Aid Bureau in October 2022 put forward a draft

proposal to amend the law and include these categories in the scope of the legal aid. 194 The amendment was adopted in December 2022 and entered into force on 26 December 2022

- Dans le cadre des retours Dublin, la Bulgarie ne garantit pas que le demandeur aura accès à des conditions d'accueil correctes

Bulgaria does not seek individualised guarantees ensuring that the asylum seekers will have adequate reception conditions upon transfer in practice. The overwhelming part of outgoing transfers relating to vulnerable groups were carried out with respect to unaccompanied children since 2016 and up until the end of 2022. 209 Since all transfers were based on family reunification and consent from the children and family members, the Dublin Unit did not request guarantees from receiving countries. It is also a general understanding within the national stakeholders that the reception conditions in the countries of transfer, e.g. such as Germany, Belgium, Switzerland, The Netherlands, Sweden, France, and Norway in 2022, are better in most aspects than those in Bulgaria.

- Bien que le requérant puisse voir son dossier être réouvert dans le cadre d'un transfert vers la Bulgarie dans le cadre du règlement Dublin, cela ne garantit pas qu'il puisse avoir accès à un centre et à la nourriture au vu du manque de place flagrant et qu'elles sont en général directement attribuée aux personnes vulnérables :

Since 2015, the LAR explicitly provides for the mandatory reopening of an asylum procedure with respect to an applicant who is returned to Bulgaria under the Dublin Regulation, provided that he, or, she has not been issued a decision on merits while in absentia. 219 The SAR's practice following this particular amendment has been so far in line with the law, and returnees whose asylum procedures had been only terminated (discontinued) after their absconding do not face obstacles in principle to have their determination procedures reopened. However it does not secure their access to state provided food and accommodation in reception centres as these are guaranteed only to vulnerable applicants. 220 For any other Dublin returnees, who are not considered vulnerable, food and accommodation is contingent to the limited national reception capacity and availability. If there is no available place for accommodation in reception centres of the asylum agency SAR, Dublin returnees will have to secure accommodation and nutrition at their own expenses. In 2022, SAR reported²²¹ a severe lack of capacity to accommodate in its reception centres any other Dublin returnees that were not identified as vulnerable, both due to the constantly increasing new arrivals (55% in 2022; 205% in 2021), ²²² and due to the reduced reception capacity, as in practice only 3,932 out of 5,160 official accommodation places were assessed as fit for living (see Overview of the main changes since the previous report update, Reception capacity).

- L'accès au marché du travail reste très compliqué :

Access to the labour market is guaranteed after a period of three months from their personal registration and for the duration of the procedure. 225 However, the national economic situation remain challenging. Any improvements which finally started to occur after the end of COVID-19 pandemic were reverted in the beginning of the year by the war in Ukraine. It further complicated asylum seekers' and refugees' employment and self-sufficiency. In 2022, only 12 asylum seekers, 5 beneficiaries of international protection and 2,214 temporary protection holders were actually employed under different state programmes. 226 If, however, the Dublin returnee is among those, whose asylum procedures ended prior their return to Bulgaria with a refusal in absentia on the merits (substance), they are treated as irregular migrants

- De nombreux état et pays Dublin ont suspendu les retours Dublin en raison de la situation pour les demandeurs d'asile.

In 2022, the courts in some Dublin States, as well as the European Court of Human Rights, have continued to rule suspension of Dublin transfers to Bulgaria with respect to certain categories of asylum seekers due to poor material conditions and lack of proper safeguards for the rights of the individuals concerned

In Germany, the Administrative Court of Ansbach, considered that the conditions awaiting Dublin returnees in Bulgaria did not rise to the level of systemic weaknesses. However, the Court suspended the transfer upon concluding that the applicant, if they were to be afforded protection, would likely find themselves in extreme material distress as a beneficiary of protection in the country due to the difficulties in obtaining identity documents and the consequent difficulties in obtaining housing, and access to the labour market.²²⁸ The administrative Court of Köln found that risks of inhuman and degrading treatment existed

for both for asylum seekers and BIPs in the country. 229 Regarding asylum seekers, the Court pointed to systemic deficiencies across the entire asylum system, creating a real risk for all individuals of facing inhuman or degrading treatment. The Administrative Court of Freiburg cancelled transfers of Afghan nationals to Bulgaria due the fundamental deficiencies in the asylum procedure specifically relating to Afghan nationals (extremely low recognition rates, discrimination, and the use of Türkiye as a safe third country), and systemic deficiencies in general covering all aspects of the Bulgarian asylum system which entailed risk of violations of article 3 ECHR and 4 EU Charter for any individual.²³⁰ In two cases in 2022,²³¹ the Slovenian Administrative Court found the applicants had demonstrated a reasonable presumption of systemic deficiencies, given reception and detention conditions in the country, low protection rates for Afghans and Iraqis, discriminatory conduct of the asylum authorities, police violence. The Court notably highlighted the risk that the claim had been processed in absentia, so that the Dublin returnee would be considered as an irregular migrant that could be arrested, and/or left without access to food and accommodation. In Switzerland, the Federal Administrative Court sent back to the State Secretariat for Migration (SEM) the cases of two Afghan nationals who feared refoulement from Bulgaria to Afghanistan. ²³² Although, per its previous case law, it considered that the shortcomings in the Bulgarian asylum system did not amount to systemic deficiencies justifying a suspension of all transfers to the country, it found that, in the case of Afghan nationals, given the country's asylum practice and the applicants' statements about their treatment, it could not currently be ascertained whether the asylum application would be examined with sufficient guarantees against refoulement. The Court then requested the SEM clarify several points of law and fact as to the situation of the asylum seeker and the conditions in Bulgaria. In case F2707/2022, the Court requested the SEM re-examine the case of a vulnerable asylum seeker with PTSD by inter alia obtaining positive assurances from the Bulgarian authorities with regard to access to medical assistance. The Court took into account the numerous problems encountered by vulnerable asylum seekers in accessing healthcare, the absence of a positive answer to the transfer request which made it impossible to assess future accommodation and access to pertinent treatment, and the risk of the healthcare system being overburdened by arrivals from Ukraine of in general highly traumatised persons. Lastly, the Court stated that the situation within the borders could not be considered in silo from the situation at the borders, which meant there were potential risks of detention and refoulement that the SEM should clarify. Courts throughout European countries have, however, also often upheld Dublin transfers to Bulgaria in 2022. ²³³

- Il n'est pas garanti que le requérant pourra bénéficier d'un accueil vu que les places disponibles dépendent de la capacité dans les centres et du taux d'occupation :

Regarding Dublin returnees, the treatment depends on how their individual case has developed in Bulgaria while they were not present in the country: • In cases where the asylum claim under the Dublin procedure has been rejected in absentia, the applicant is treated as an irregular migrant upon his/her return to Bulgaria. This means that access to accommodation and medical assistance is unavailable, but also that the Dublin returnee faces a risk of immigration detention in order to secure his/her deportation. In very few cases, applicants manage to restore their appeal deadlines and to bring the negative decisions before the court, but in such cases the chances of success remain extremely limited given the low recognition rates in Bulgaria (except for Syrian nationals). • In cases where the Dublin returnee's procedure in Bulgaria has only been discontinued while he or she was abroad, the asylum procedure is re-open and continues after his/her return. In 2021 the number of new arrivals in Bulgaria increased significantly by 55% adding to a previous increase by 212% in 2021. It increased their occupancy rate from 47% in 2021 to 77% on average in 2022. ³⁵⁰ Dublin returnees for whom the procedure can be reopened and continued are usually accommodated in an asylum reception centre upon request, although this depends on the occupancy in reception centres. The sole reason to avoid overcrowded reception centres in 2022 was the high absconding rate of Afghan applicants, which reached 95%³⁵¹, while they represented the second largest country of origin after Syria. The main reason for Afghan absconding laid in almost ten-year period of low recognition rates varied from 0.1% to 1%, which demotivated them to remain in Bulgaria (see Differential treatment of specific nationalities in the procedure).

Le requérant soutient que le système d'asile en Bulgarie comporte des lacunes qui ont comme conséquence qu'il subira des traitements inhumains et dégradants.

Cette situation est d'ailleurs reconnue par la partie adverse qui admet dans la décision que le système d'asile contient des lacunes. D'ailleurs, jusqu'il y a peu, la Belgique suspendait de manière automatique les transferts vers la Bulgarie.

Il semble avoir repris alors qu'aucune amélioration majeure n'ait été constatée.

Dans le rapport AIDA joint au dossier administratif, les nombreuses carences du système sont mises en avant et reprises en terme de recours.

Dans un rapport OSAR, « violences policières en Bulgarie et en Croatie : conséquences pour les transferts Dublin »¹, il est également fait mention des violences policières et l'impunité à l'égard des personnes :

1

https://www.osar.ch/fileadmin/user_upload/Publikationen/Juristische_Themenpapiere/220913_Polizeigewalt_fin_al_FR.pdf

Les rapports sur les violences policières en Bulgarie ne sont pas nouveaux. Celles-ci sont connues depuis des années et ont été documentées à plusieurs reprises. 6 Elles ne se produisent pas seulement aux frontières, mais aussi à l'intérieur du pays. 7 En mai 2022, Human Rights Watch (HRW) a publié ses conclusions sur ses auditions des victimes de refoulement en Bulgarie. Sur la base de ces témoignages, le HRW a accusé les autorités bulgares de rouer des coups les personnes en quête de protection, de les voler, de les déshabiller et d'utiliser sur elles des chiens policiers pour ensuite les renvoyer en Turquie sans audition formelle et procédure d'asile.⁸ Ceci est également confirmé par le Conseil de l'Europe.

Le recours à la violence par les autorités bulgares à l'encontre des réfugié-e-s est incontestable. L'importante quantité de rapports et le nombre de personnes concernées ne permettent pas d'aboutir à une autre conclusion que cette violence est volontaire ou du moins tolérée par l'État.
(...)

Les violations de droit à la frontière ne peuvent être considérées indépendamment de la situation à l'intérieur du pays. C'est précisément en raison de l'usage systématique de la force qui, au vu des preuves, ne peut être considérée comme une faute individuelle, mais comme une violation au moins tolérée, voire voulue ou ordonnée par l'État, que l'on ne peut pas partir du principe que le même État agit de manière légale. Ensuite, il importe de savoir si l'État en question dispose d'une procédure effective pour poursuivre les comportements punissables de ses fonctionnaires de police. Comme expliqué, ce n'est le cas ni en Croatie, ni en Bulgarie, les voies de droit internes n'étant pas une opinion réaliste dans ces deux pays. Les auteurs peuvent compter sur l'impunité.

Ces manquements ont de très graves conséquences sur le déroulement de la procédure d'asile. Le nombre de personnes de nationalité afghane qui reçoit une décision positive est très faible. On parle d'une pratique discriminatoire à l'égard de ces afghans.

Except for the cases of Syrian nationals, over an extended period of time in Bulgaria the recognition rates of all other nationalities were below 8% on average, with nationals from certain countries of origin - such as Afghanistan and Türkiye - treated discriminatory as manifestly unfounded cases with extremely low recognition rates. 318 In 2022, the overall recognition rate increased to 91% of all decisions on the merits. Although the refugee recognition decreased to 2%, 319 the subsidiary protection rate (humanitarian status) increased significantly reaching 89%. 320 The rejection rate decreased to 9% of all decisions issued on the substance of asylum claims.³²

From 2016 to 2021, Afghanistan has been the top country of origin of asylum applicants in Bulgaria. This changed in 2022, when the top country of origin became Syria. Yet, during this period of time, or arguably because of it, applications from Afghan nationals were arbitrarily considered as manifestly unfounded. They were predominantly channelled in the Accelerated Procedure and successively rejected, to the point that Bulgaria registered the lowest recognition rates for Afghans in Europe – 2.5% in 2016, 1.5% in 2017, 4% in 2019 and 1.8% in 2020. In the majority of cases, protection was granted following court decisions overturning the refusals of the asylum administration. The “striking discrepancy between the Bulgarian and the EU average recognition rate for Afghans” has been mentioned by the European Commission,³²² as well as jurisdictions in other Member States, as a matter of concern.³²³ During the second half of 2021, Afghan cases began to gradually change, with some high-profile cases and increased claims regarding personal risk of persecution. As a result, the annual recognition rate of Afghan applicants reached a national record of 10%, although still far below the average EU recognition rate. In 2022 for the first time in a decade the Afghan applicants were treated non-discriminatory with 49% overall recognition rate (14% refugee recognition rate and 35% subsidiary protection rate) and 51% rate of rejection. Out of all 69 Afghan cases decided on their substance just 20% were dealt in accelerated procedure as manifestly unfounded, while in 2021 these were 86% of the decided cases, and 95% in 2020. Afghan applicants enjoyed a 49%

overall recognition (14% refugee status and 35% subsidiary protection), with 51% rejection. The majority of them (95%), 324 however, continued to abscond before receiving a first instance decision, which was issued on the merits in just 0.7%³²⁵ of the caseload.

Les personnes faisant l'objet d'un retour Dublin ont de grandes difficultés à avoir accès à un traitement médical, ce qui sera le cas du requérant vu qu'un traitement médical est nécessaire :

Until 31 December 2018, Dublin returnees faced significant obstacles in accessing medical care upon return, mainly resulting from the delay for the asylum and health care administration to restore their insurance coverage in the national health care database. These delays could vary from a couple of days to several weeks or even months in certain cases. Since 1 January 2019 the health care database has been reorganised to automatically restore the Dublin returnees' health care status and register them as individuals with uninterrupted medical insurance as soon as their asylum procedures is being reopened at the SAR. However, this applies only to those who left Bulgaria in 2019 and were subsequently returned back. Access to healthcare for asylum applicants who left Bulgaria prior to 1 January 2019, and who are now being returned under Dublin III, is still not ensured. In order for them to access medical care, the SAR must issue a written notification to the national IRS. Only then can the access to the medical care be restored, which takes couple of days in the majority of the cases, although there have been cases in which it took longer periods of time. To solve the issue, in 2020 the law was amended to explicitly provide uninterrupted health care rights for asylum seekers whose procedures were re-opened after being previously discontinued - a situation that typically applies to Dublin cases. 406 However, the arrangement is not applicable for the Dublin returnees whose applications have been decided on the substance in absentia before their return to Bulgaria. In practice, Dublin returnees whose procedures were reopen experience delays of a couple of months before being able to re-access the health care system.

Le requérant risque également d'être renvoyé en Afghanistan après que sa demande d'asile a été examinée sans précaution. Le faible taux de reconnaissance des demandeurs d'asile afghans montre qu'il n'y a pas d'examen approfondi de leur demande de protection internationale.

D'autre part, le requérant souhaite mettre en avant que les informations fournies dans le document « Information on procedural elements and rights of applicants subject to a Dublin transfer to Bulgaria ». En effet, à la lecture de ce document, il ne ressort pas qu'il ait été explicitement posé comme question aux autorités bulgares si le système contenait des problèmes systémiques. En effet, il s'agit d'un document où les autorités bulgares expliquent le règlement prévu pour les personnes renvoyées dans le cadre de la procédure dublin et qu'elles ont droit théoriquement à un centre. Or il ressort des informations jointes au présent recours et au dossier administratif, qu'il n'y a pas de certitude que le requérant aura une place en centre. D'autant plus, qu'il n'a pas été identifié comme une personne vulnérable. De nombreux constats ont été faits sur place et il ressort qu'il y a des problèmes dans l'accueil des demandeurs d'asile. Il n'y a pas d'informations concrètes sur le moment où le requérant pourra être hébergé.

Et enfin, il convient d'analyser la situation d'accueil des personnes rapatriées dans le cadre de la procédure Dublin et il ressort clairement du dernier rapport que les personnes faisant l'objet d'un transfert et qui ne sont pas identifiés comme vulnérables, rencontrent des difficultés pour être hébergés.

Il convient également de se référer à la motivation rendu par votre Conseil en date du 1er janvier 2023 et d'en respecter l'autorité de la chose jugée (CCE 289 726 du 1.6.2023).

Un retour en Bulgarie, aurait comme effet, que le requérant risque d'être renvoyé en Afghanistan. Au vu de la situation sécuritaire en Afghanistan, il est fondamental, que sa crainte soit analysée de manière adéquate et précise. De manière indirecte, l'état belge, participerait donc au rapatriement vers l'Afghanistan, ce qui engendre une violation par ricochet de de l'article 3 CEDH.

Eu égard au profil vulnérable de la requérant, un transfert vers la Bulgarie l'exposerait à un risque réel de traitement inhumain et dégradant. La décision entreprise viole l'article 3.2. du Règlement Dublin III, ainsi que l'article 3 CEDH et l'article 4 de la Charte.

III. Préjudice grave et difficilement réparable

A titre principal, la partie requérante souhaite mettre en avant que sur base de l'article 27 du règlement Dublin III, qu'elle a droit à un recours suspensif, sans qu'elle soit obligée de démontrer l'existence d'un préjudice grave et difficilement réparable.

Le premier paragraphe de cette article garantit le droit à un recours effectif contre une décision prise sur base du règlement Dublin.

Le troisième paragraphe point C, de l'article précise que le demandeur d'asile a la possibilité de demander à une juridiction dans un délai raisonnable de suspendre l'exécution de la décision de transfert en attendant l'issue de son recours ou de sa demande de révision.

"c la personne concernée a la possibilité de demander dans un délai raisonnable à une juridiction de suspendre l'exécution de la décision de transfert en attendant l'issue de son recours ou de sa demande de révision. Les États membres veillent à ce qu'il existe un recours effectif, le transfert étant suspendu jusqu'à ce qu'il ait été statué sur la première demande de suspension. La décision de suspendre ou non l'exécution de la décision de transfert est prise dans un délai raisonnable, en ménageant la possibilité d'un examen attentif et rigoureux de la demande de suspension. La décision de ne pas suspendre l'exécution de la décision de transfert doit être motivée."

L'interprétation de l'article 27 du règlement de Dublin a été confirmée par un arrêt de la Cour de Justice de l'Union européenne, arrêt Ghezelbash [C-63/15 du 7.6.2016] (§50):

" Il ressort de l'article 27, paragraphes 3 à 6, du règlement n° 604/2013 que, en vue d'assurer l'effectivité de ces voies de recours, le demandeur d'asile doit, notamment, bénéficier d'une possibilité de demander dans un délai raisonnable à une juridiction de suspendre l'exécution de la décision de transfert en attendant l'issue de son recours, et qu'il doit disposer d'une assistance juridique."

A titre de subsidiaire, la partie requérante fait valoir que l'exécution de la décision entreprise entraînera dans son chef un préjudice grave et difficilement réparable. Le sérieux du moyen pris de la violation de l'article 3 CEDH et de l'article 4 de la Charte suffit à l'établir."

2.2.2. Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat "*niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen*". Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM) heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie vaste rechtspraak EHRM 11 oktober 2011, nr. 46390/10, Auad v. Bulgarije, par. 96).

2.2.3. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij van oordeel is dat de overdracht van de verzoekende partij aan Bulgarije geen reëel risico impliceert op een blootstelling aan omstandigheden die een inbreuk zouden vormen op artikel 3 van het EVRM. Er werd onder meer onderzocht wat de situatie is voor Dublinterugkeerders zoals de verzoekende partij, van wie de terugname werd aanvaard door de Bulgaarse autoriteiten onder artikel 18 (1) b van de Dublin III-Verordening. Uit het in de bestreden beslissing meermaals gehanteerde AIDA-rapport, wordt afgeleid dat "*(p)ersonen die aan Bulgarije worden overgedragen en van wie de procedure kan worden heropend, [...] doorgaans [worden] ondergebracht in opvangcentra op hun verzoek en afhankelijk van de bezettingsgraad van de centra*". Hierbij wordt verwezen naar p. 71 van het AIDA-rapport.

2.2.4. De verzoekende partij voert evenwel aan dat het feit dat haar dossier zal heropend worden in het kader van een overdracht naar Bulgarije, niet garandeert dat zij toegang zal hebben tot opvang en voeding gelet op het flagrant gebrek in opvangplaatsen en gelet op het feit dat deze toegekend worden aan kwetsbare personen. De verzoekende partij benadrukt de volgende informatie uit het door de verwerende partij zelf gehanteerde AIDA-rapport: "*However it does not secure their access to state provided food and accommodation in reception centres as these are guaranteed only to vulnerable applicants. 220 For any other Dublin returnees, who are not considered vulnerable, food and accommodation is contingent to the limited national reception capacity and availability. If there is no available place for accommodation in reception centres of the asylum agency SAR, Dublin returnees will have to secure accommodation and nutrition at their own expenses. In 2022. SAR reported 221 a severe lack of capacity to accommodate in*

its reception centres anv other Dublin returnees that were not identified as vulnerable. both due to the constantly increasing new arrivals (55% in 2022: 205% in 2021), 222 and due to the reduced reception capacity, as in practice only 3.932 out of 5,160 official accommodation places were assessed as fit for living”.

2.2.5. De kritiek van de verzoekende partij omtrent het gebrek aan opvangcapaciteit voor Dublinterugkeerders vindt inderdaad steun in het AIDA-rapport, en meer bepaald in het hoofdstuk waarin specifiek de situatie van Dublinterugkeerders wordt belicht, op de pagina's 45 en 46. Hier wordt inderdaad het volgende gesteld:

“Since 2015, the LAR explicitly provides for the mandatory reopening of an asylum procedure with respect to an applicant who is returned to Bulgaria under the Dublin Regulation, provided that he, or, she has not been issued a decision on merits while in absentia. 20199 The SAR’s practice following this particular amendment has been so far in line with the law, and returnees whose asylum procedures had been only terminated (discontinued) after their absconding do not face obstacles in principle to have their determination procedures reopened. However it does not secure their access to state provided food and accommodation in reception centres as these are guaranteed only to vulnerable applicants. For any other Dublin returnees, who are not considered vulnerable, food and accommodation is contingent to the limited national reception capacity and availability. If there is no available place for accommodation in reception centres of the asylum agency SAR, Dublin returnees will have to secure accommodation and nutrition at their own expenses. In 2022, SAR reported a severe lack of capacity to accommodate in its reception centres any other Dublin returnees that were not identified as vulnerable, both due to the constantly increasing new arrivals (55% in 2022; 205% in 2021), and due to the reduced reception capacity, as in practice only 3,932 out of 5,160 official accommodation places were assessed as fit for living (see Overview of the main changes since the previous report update, Reception capacity).”

Hieruit blijkt dus dat opvang in de praktijk enkel gegarandeerd is voor Dublinterugkeerders die als kwetsbaar worden geïdentificeerd, hetgeen overigens ook elders in de bestreden beslissing wordt erkend: *“Het AIDA-rapport meldt dat kwetsbare personen steeds toegang hebben tot voeding en opvang en dat voor de overige verzoekers deze toegang afhankelijk is van de capaciteit en beschikbaarheid (AIDA-rapport, blz. 45).”*

In de bestreden beslissing, noch in de nota met opmerkingen wordt overwogen dat de verzoekende partij zou aangemerkt kunnen worden als kwetsbaar persoon waarvoor de toegang tot opvang in Bulgarije gegarandeerd is.

Wat de algemene opvangcapaciteit voor asielzoekers betreft, heeft de verwerende partij het volgende gesteld:

“Volgens het AIDA-rapport werd de afgelopen jaren door het SAR meegedeeld dat de opvangcapaciteit 5160 plaatsen bedroeg. In december 2022 heeft de nieuwe directie van het agentschap meegedeeld dat de daadwerkelijke capaciteit 3931 plaatsen bedraagt, aangezien de overige plaatsen niet geschikt zijn (AIDArapport, blz. 14). Van de 3931 geschikte plaatsen waren er in december 2022 2412 ingenomen, d.w.z. 61% (AIDA-rapport, blz. 79). (...) Uit het rapport blijkt dat de opvangcapaciteit onder druk kan komen te staan door het hoge aantal aankomsten in het land, maar dat veel personen Bulgarije verlaten en naar andere landen doorreizen (AIDA-rapport, blz. 15).”

Met betrekking tot het doorreizen gaf verwerende partij ook nog aan:

“In het AIDA-rapport wordt gesteld dat overbevolking in de opvangcentra kon worden vermeden doordat veel Afghanen, die de tweede grootste groep verzoekers vormen, niet in Bulgarije blijven, maar doorreizen (AIDA-rapport, blz. 14). In het rapport wordt gesteld dat de erkenningsgraad voor deze groep verzoekers stijgt (AIDA-rapport, blz. 66) en dit in de toekomst tot capaciteitsproblemen inzake opvang zou kunnen leiden (AIDA-rapport, blz. 14). De aanname dat Afghaanse verzoekers er in de toekomst meer voor zouden kunnen kiezen om in Bulgarije en derhalve in het Bulgaarse opvangnetwerk te blijven is louter hypothetisch en een dergelijke ontwikkeling werd tot op heden nog niet vastgesteld. Ondanks een hogere beschermingsgraad voor Afghaanse verzoekers in 2022 (49%) bleef de overgrote meerderheid van hen (95%) Bulgarije verlaten (AIDA-rapport, blz. 66).”

De door de verwerende partij gehanteerde cijfers inzake de opvangcapaciteit hebben evenwel betrekking op de algemene situatie van opvang voor verzoekers om internationale bescherming in Bulgarije. Zij

nemen echter niet weg dat in het AIDA-rapport ook specifieke en dus meer relevante informatie is opgenomen omtrent de toegang tot opvang voor Dublinterugkeerders die door andere lidstaten worden overgedragen aan Bulgarije. Met name blijkt dat het SAR (het Bulgaarse State Agency for Refugees, bevoegd voor de opvang) in een rapportage die volgens de voetnoten van het AIDA-rapport dateert van 26 februari 2023, uitdrukkelijk heeft gewezen op een ernstig gebrek aan opvangcapaciteit voor niet-kwetsbare Dublinterugkeerders in 2022, als gevolg van het toenemende aantal aankomsten en de verminderde capaciteit.

De verwerende partij kon er dan ook niet zonder meer op alluderen dat het probleem van opvangcapaciteit moet worden gerelativeerd in het licht van het feit dat veel verzoekers om internationale bescherming Bulgarije verlaten en naar andere landen doorreizen.

Het blijkt *prima facie* derhalve niet dat de verwerende partij een voldoende nauwkeurig onderzoek heeft verricht gelet op het niet afdoende rekening houden met de informatie die specifiek betrekking heeft op de opvang van niet-kwetsbare Dublinterugkeerders, zoals de verzoekende partij.

De algemene vaststelling dat op de eerste pagina van de factsheet "*Information on procedural elements and rights of applicants subject to a Dublin transfer to Bulgaria*" (hierna: factsheet), wordt vermeld dat de grenspolitie de Dublinterugkeerders na overdracht er schriftelijk van in kennis stelt dat zij zich naar het registratie- en opvangcentrum van het SAR in Sofia moeten begeven om opvang te krijgen en met het oog op verdere stappen voor de procedure om internationale bescherming, betreft enkel de informatie die bij aankomst aan Dublinterugkeerders wordt verstrekt, doch dit staat los van de vraag of (en wanneer) de betrokkene vervolgens daadwerkelijk kan worden gehuisvest in een opvangcentrum.

Volgens verwerende partij hebben de Bulgaarse autoriteiten in deze factsheet expliciet aangegeven dat alle personen die aan Bulgarije worden overgedragen naar het opvangcentrum in Sofia worden gebracht en melden zij hierin geen capaciteitsproblemen. De Raad stelt echter vast dat in de factsheet staat opgenomen "*All applicants who are transferred under the Dublin Regulation are accommodated in the RRC in Sofia, since only Sofia Airport is used for Dublin transfers*".

Hierin kan de Raad enkel lezen dat Dublinterugkeerders worden ondergebracht in het RRC in Sofia, aangezien alleen de luchthaven van Sofia wordt gebruikt voor Dublinoverdrachten. Hieruit kan niet worden afgeleid dat Dublinterugkeerders naar het opvangcentrum in Sofia "*worden gebracht*" zoals verweerder voorhoudt, te meer er voorafgaandelijk aan deze melding wordt vermeld dat de grenspolitie de Dublinterugkeerders na overdracht er schriftelijk van in kennis stelt dat zij zich naar het registratie- en opvangcentrum van het SAR in Sofia moeten begeven om opvang te krijgen en met het oog op verdere stappen voor de procedure om internationale bescherming. Deze vermelding in de factsheet staat bijgevolg evenzeer los van de vraag of (en wanneer) de betrokkene vervolgens daadwerkelijk kan worden gehuisvest in een opvangcentrum.

Verwerende partij meent evenzeer dat uit het AIDA rapport blijkt dat er eind 2022 in het opvangcentrum van Sofia, waar verzoekers na overdracht naartoe worden gebracht, slechts 1047 van de 2060 opvangplaatsen bezet waren (AIDA-rapport, blz. 75), en de bezetting derhalve ver onder de maximumcapaciteit van het opvangcentrum lag.

De Raad stelt echter vast dat in het AIDA rapport uitdrukkelijk wordt gesteld dat de grafiek waaruit deze cijfers blijken niet representatief is voor de situatie op het terrein.

Met betrekking tot deze cijfers werd het volgende vermeld:

"For many years, the SAR claimed that the maximum capacity of its reception centres was of 5,160 places. However, in December 2022 the new management indicated that the actual maximum reception capacity was only of 3,932 individuals, as the remaining 1,228 places were located in premises assessed as unfit for living, due also to the fact that the SAR did not destine part of its budget for repairs or refurbishment."

Dit wordt bevestigd te meer het AIDA-rapport voor 2022 uitdrukkelijk aangeeft dat er in dezelfde periode effectief en daadwerkelijk sprake was van overbezetting van het opvangnetwerk en dit specifiek voor de niet-kwetsbare Dublinterugkeerder.

De verwerende partij kan niet overtuigen dat uit de informatie waarover zij beschikt en waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing blijkt dat de informatie waarnaar de verzoekende partij verwijst, en meer bepaald het AIDA -rapport, waaruit het recent gerapporteerde ernstig tekort aan opvangcapaciteit specifiek voor Dublinterugkeerders blijkt, verouderd is.

Er kan niet worden vastgesteld dat niet langer dienstig kan worden verwezen naar omstandigheden uit 2022 louter omwille van het 'tijdsverloop', nu het niet gaat om een dermate lange periode enerzijds en anderzijds, zoals ook blijkt uit wat volgt, de verwerende partij niet aannemelijk maakt dat uit meer recente informatie zou blijken dat de omstandigheden gewijzigd zijn.

Waar de bestreden beslissing erop wijst dat niet zonder meer kan worden aangenomen dat de situatie medio 2023 nog het zelfde zou zijn en hiervoor naar de factsheet van april 2023 verwijst waarin volgens verwerende partij wordt aangegeven dat alle personen die aan Bulgarije worden overgedragen naar het opvangcentrum in Sofia worden gebracht, herhaalt de Raad dat op de eerste pagina van de factsheet wordt vermeld dat de grenspolitie de Dublinterugkeerders na overdracht er schriftelijk van in kennis stelt dat zij zich naar het registratie- en opvangcentrum van het SAR in Sofia moeten begeven om opvang te krijgen en met het oog op verdere stappen voor de procedure om internationale bescherming, enkel de informatie betreft die bij aankomst aan Dublinterugkeerders wordt verstrekt, doch dit losstaat van de vraag of (en wanneer) de betrokkene vervolgens daadwerkelijk kan worden gehuisvest in een opvangcentrum.

Waar in de bestreden beslissing wordt gesteld dat uit de factsheet blijkt dat alle Dublinterugkeerders in een opvangcentrum te Sofia worden gebracht (p. 1), daar waar Dublin-overdrachten uitsluitend via de luchthaven van Sofia worden uitgevoerd, kan de Raad, zoals reeds gesteld, enkel lezen dat Dublinterugkeerders worden ondergebracht in het RRC in Sofia, aangezien alleen de luchthaven van Sofia wordt gebruikt voor Dublinoverdrachten.

Deze vermelding in de factsheet staat bijgevolg evenzeer los van de vraag of (en wanneer) de betrokkene vervolgens daadwerkelijk kan worden gehuisvest in een opvangcentrum.

2.2.6. Waar de verwerende partij slechts verwijst naar de algemene informatie over de opvangcapaciteit voor alle verzoekers om internationale bescherming in Bulgarije en zij hierbij onvoldoende oog heeft gehad voor het recent gerapporteerde ernstige tekort aan opvangcapaciteit specifiek voor Dublinterugkeerders, dient *prima facie* te worden vastgesteld dat het onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM bij de overdracht van de verzoekende partij aan Bulgarije niet voldoende rigoureuus is gevoerd.

2.2.7. Het verweer in de nota met opmerkingen is niet van aard om aan het voorgaande afbreuk te doen. De verwerende partij gaat overigens ook in deze nota niet in op de in het AIDA-rapport vermelde specifieke problematiek van het ernstige gebrek aan opvangcapaciteit voor niet-kwetsbare Dublinterugkeerders zoals aangekaart door de verzoekende partij.

2.2.8. Het middel is, in de hierboven besproken mate, ernstig.

2.3. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

2.3.1. De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is conform artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd, gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid van het EVRM.

2.3.2. De verzoekende partij betoogt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing in haar hoofde een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal meebrengen gelet op het ernstig middel geput uit een schending van artikel 3 van het EVRM.

2.3.3. Gelet op de beoordeling van de ernst van het middel dat raakt aan het risico op een schending van artikel 3 van het EVRM – nu blijkt dat ter zake geen rigoureuus onderzoek werd gevoerd –, ziet ieder redelijk denkend mens onmiddellijk in dat de verzoekende partij door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan.

2.3.4. De argumentatie van de verwerende partij in de verweernota doet daaraan geen afbreuk.

2.3.5. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve voldaan.

2.4. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 2 juni 2023 houdende de weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*quater*) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. E. COCHEZ,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

E. COCHEZ

C. DIGNEF